

نگاه دیگران

بازی بزرگان

سناریوهایی برای همزیستی چین و آمریکا در دهه ۲۰۳۰

جمعی از نویسندگان ترجمه: محمدحسین باقی

فصل ۷: چه آینده‌ای برای رنیمینی در نظام پولی جهانی قابل‌تصور است؟

چارلز کیندلبرگر، مورخ اقتصادی، در عبارات مشهوری استدلال کرد که فاجعه دهه ۱۹۳۰ را باید به شکست یک هژمون نوظهور -ایالات متحده- در ارائه کالاهای عمومی جهانی، از جمله ثبات ارزی، در چارچوب افول هژمونی بریتانیا نسبت داد. چشم‌انداز «تله کیندلبرگر» در چارچوب ظهور چین به‌عنوان یک تأمین‌کننده‌مالی جهانی -یک بحث واقعی به نظر می‌رسد؛ زیراواشنگتن به‌طور فزاینده‌ای به‌انزوگرایلی متوسل می‌شودویکن مسوولیت‌های جهانی را رد می‌کند. اماچنین سناریویی کمتر قانع‌کننده است آن هم وقتی در نظر گرفته می‌شود که دلار و رنیمینی (RMB) در دهه آینده چه نقشی می‌توانند ایفا کنند، سیاست ایالات متحده در قبال مشارکت چین در امور مالی جهانی چه باید باشد و رهبری چین چه چیزی برای رنیمینی می‌خواهد؛ دیدگاهی که در بحث‌های بسیار جایدارانه امروزی وجود ندارد. برداشت ما از تحلیل چینی‌ها از این مشکلات نشان می‌دهد که یکن به‌خلاف نگرانی‌های موجود در ایالات متحده -می‌خواهد بین المللی شدن رنیمینی را تسهیل کند، نه اینکه جایگزین دلار شود. علاوه بر این، پویایی‌های اقتصاد کلان و پویایی‌های سیاسی نشان می‌دهد که چنین جایگزینی در میان مدت امکان‌پذیر نیست. در واقع، برخلاف آنچه بسیاری در مورد اهمیت حفظ هژمونی جهانی دلار باور دارند، مزایای استفاده گسترده‌تر از رنیمینی برای ایالات متحده و جهان قابل‌توجه خواهد بود. به‌جای مبارزه با رنیمینی، سیاستگذاران ایالات متحده باید از این احتمال استقبال کنند که رنیمینی یک دهه بعد به‌عنوان یک ارز جهانی به‌طور گسترده‌تر پذیرفته شود. مزایای قابل توجه تشویق بین المللی شدن رنیمینی زمانی مهم می‌شود که سیستم مالی جهانی به‌طور ساده‌انگاره به‌عنوان سیستمی دیده می‌شود که در آن یک رقیب با دلار رقابت می‌کند. در عوض، چسبندگی دلار که با کاستی‌های ساختاری رنیمینی -مانند فقدان بازارهای مالی عمیق و نقدشونده، حساب سرمایه‌باز و حاکمیت قانون در چین- ترکیب شده است، باید سیاستگذاران ایالات متحده را به‌اندازه کافی مطمئن کند تا از بین المللی شدن آن حمایت کرده و آن را تشویق کنند. به‌جای هشدار صرف در مورد رقابت ارزی جهانی، ما سه سناریو را برای تکامل سیستم مالی جهانی در دهه آینده ترسیم می‌کنیم: اول، یک سیستم پولی بین المللی چندقطبی که در آن ارزهای بیشتری در طول بحران به‌عنوان پناهگاه‌های امن عمل می‌کنند (هم‌زیستی پولی)، دوم، بلوک‌های پولی مستقل و ایزوله که توسط ارزهای جداگانه حمایت می‌شوند (دوگانگی پولی)، سوم، تسلط بیش از حد دلار ناشی از سرکوب نقش جهانی رنیمینی (سرکوب پولی). سناریوهای دوم و سوم با یک تعادل جهانی ناپایدار سازگار هستند که در آن بحران‌های مالی می‌توانند به‌طور ضعیف مدیریت شوند و تنش‌های ژئوپلیتیک خطر خارج شدن از کنترل را دارند. سناریوی اول، با نقش‌های کلیدی یورو و رنیمینی با واقعیت ژئوپلیتیک و ژئو اقتصادی امروز همسوتر خواهد بود و با رهایی دلار از وظایف بین المللی بیش از حد، بدون اینکه لزوما رنیمینی را به جایگاه ارز ذخیره اصلی ارتقا دهد. ثبات سیستم را افزایش می‌دهد. علاوه بر این، یک ارز چینی بین المللی‌تر می‌تواند پاسخگویی وشفافیت فرآیند تصمیم‌گیری یکن را افزایش دهد. بین المللی شدن رنیمینی فرصتی را برای ایالات متحده و متحدانش فراهم می‌کند تا در یک رابطه اقتصادی پایدارتر و تکراری‌تر، نه از نظر رقابتی موجودیتی، با چین وارد شوند و از مشارکت مالی آن در زمینه‌ای که در آن بازارها، به‌جای سایر کشورها، می‌توانند نظم و انضباط را فراهم کنند، استقبال کنند.

گزارش

ترامپ گرینلند را «هدف بعدی» خواند

شوکر در نوردیک

دنیای اقتصاد: تنها اندکی پس از عملیات نظامی جنجالی ایالات متحده در ونزوئلا و بازداشت نیکولاس مادورو، رئیس جمهور این کشور، دونالد ترامپ نگاه خود را به هدفی تازه معطوف کرده است: گرینلند. اظهارات اخیر ترامپ و نزدیکانش درباره ضرورت «در اختیار گرفتن» این جزیره خودگردان که بخشی از قلمرو پادشاهی دانمارک به‌شمار می‌رود، موجی از شوک، نگرانی و خشم را در کردار، دانمارک و سراسر اروپا برانگیخته است. ترامپ چهارم ژانویه در جریان پرواز با هواپیمای اختصاصی ریاست‌جمهوری اعلام کرد: «ما از منظر امنیت ملی به گرینلند نیاز داریم.» تنها ساعاتی بعد، کتی میلر، همسر استیون میلر معاون رئیس دفتر کاخ سفید-تصویری از نقشه گرینلند با رنگ‌های پرچم ایالات متحده و واژه «به‌زودی» منتشر کرد؛ اقدامی که به گزارش اکونومیست و الجزیره به‌عنوان پیامی تهدیدآمیز و تحریک‌آمیز از سوی حلقه نزدیک به ریاست‌جمهور تعبیر شد. در واکنش، بنس فدریک نیلسن، نخست‌وزیر گرینلند، این رفتارها را «بی احترامی» خواند و تأکید کرد: «کشور ما برای فروش نیست.» مته فردریکسن، نخست‌وزیر دانمارک، نیز از ترامپ دفاع کرد و تهدیدها پایان دهد و ه هشدار داد که چنین مواضعی باید کاملاً جدی گرفته شود. به‌دنبال این اظهارات، رهبران کشورهای نوردیک و بالتیک، به‌همراه بریتانیا و فرانسه، خواست خود را از حاکمیت دانمارک و گرینلند اعلام کردند. اما نگرانی‌ها زمانی به اوج رسید که استیون میلر، معاون رئیس دفتر کاخ سفید، در گفت‌وگویی با سی‌ان‌ان صراحتاً احتمال استفاده از ژوژ نظامی برای تصرف گرینلند را رد نکرد و گفت: «هیچ‌کس برای آینده گرینلند با ایالات متحده وارد جنگ نخواهد شد.» به گزارش نیویورک تایمز، میلر این موضع‌گیری را بخشی از دیدگاهی کلان‌تر دانست که بر اساس آن آمریکا می‌تواند با اتکا به قدرت نظامی، دولت‌ها را سرنگون کرده یا سرزمین‌های ضعیف‌تر را به کنترل خود درآورد؛ برداشتی که او آن را «واقعیت جهانی مبتنی بر قدرت و زور» توصیف کرد. ترامپ و مشاورانش لایل متعدد برای افزایش کنترل آمریکا بر گرینلند مطرح کرده‌اند؛ از موقعیت راهبردی این جزیره در قطب شمال و دسترسی به منابع معدنی این گرفته تا مهار نفوذ چین و روسیه و حتی ادعای «ارتقای رفاه مردم گرینلند.» این ادبیات، به‌نوشته اکونومیست، یادآور دکتربن موزر در قرن نوزدهم است؛ سیاستی که هدف آن کنار زدن قدرت‌های خارجی از حوزه نفوذ ایالات متحده بود. بر اساس گزارش‌ها، دولت ترامپ دو مسیر موازی را دنبال می‌کند: نخست، تقویت و تشویق جریان‌های استقلال‌طلب در گرینلند و تعمیق شکاف میان این جزیره و دانمارک و دوم، تلاش برای ارائه نوعی «پیمان مشارکت آزاد» (COFA) مشابه توافق‌هایی که آمریکا با برخی کشورهای کوچک اقیانوس آرام منعقد کرده است. این پیمان‌ها آزادی عمل گسترده نظامی و اقتصادی برای واشنگتن فراهم می‌کنند. با این حال، مقامات دانمارکی تأکید دارند که گرینلند هم‌اکنون نیز میزبان پایگاه نظامی آمریکا است و هرگونه تغییر اساسی در وضعیت موجود، مستلزم رضایت کپنهاگ خواهد بود. همزمان، هشدارها درباره پیامدهای امنیتی این رویکرد شدت گرفته است. بنس‌نیز در دانمارک اعلام کرد هرگونه اقدام نظامی آمریکا علیه گرینلند به‌معنای پایان عملی پیمان ناتو خواهد بود؛ چراکه بر اساس ماده ۵ این پیمان، حمله به یک عضو به‌منزله حمله به تمامی اعضاست. در همین چارچوب، وزیر امور خارجه آلمان نیز با لحنی طعنه‌آمیز تصریح کرد که ماده پنج ناتو این بار ممکن است نه در برابر دشمن خارجی، بلکه برای «حفاظت از گرینلند در برابر ایالات متحده» فعال شود. در مجموع، هرچند الحاق رسمی گرینلند به ایالات متحده بعید به‌نظر می‌رسد، اما به گزارش اکونومیست، لحن و اقدامات دولت ترامپ نشان می‌دهد که واشنگتن در پی تغییر وضعیت موجود و گسترش نفوذ مستقیم خود در این جزیره راهبردی است؛ مسیری که می‌تواند شکافی بی‌سابقه در روابط فراتلانتیک و آینده ناتو ایجاد کند.

ربودن مادورو باعث فعال شدن گسل‌ها در این کشور شده است

«کولکتیوس» هافرمان می‌دهند

در پی عملیات ایالات متحده که منجر به ربایش نیکولاس مادورو شد، دولت ونزوئلا موجی از سرکوب را آغاز کرده است. این اقدامات شامل بازداشت روزنامه‌نگاران و استقرار نیروهای شبه‌نظامی برای خفه کردن هرگونه نشانه‌ای از حمایت از برکناری این رهبر اقتدارگراست. این موج فشار همزمان با تلاش‌های دلسی رودریگز، معاون سابق مادورو و رهبر جدید کشور، برای تحکیم قدرت خود بر این کشور غنی از نفت صورت می‌گیرد. بر اساس وضعیت اضطراری اعلام‌شده در روز دوشنبه (۱۵ دی) که شهروندان ونزوئلا را از هرگونه ابراز حمایت از حمله آمریکا منع می‌کند، شبه‌نظامیان مسلح معروف به «کولکتیوس» هادر خیابان‌های کاراکاس مستقر شده‌اند. به گزارش «سندیکای ملی کارکنان مطبوعات ونزوئلا»، بیشتر این بازداشت‌ها در اطراف ساختمان مجلس جمهوری همزمان با مراسم تحلیف دلسی رودریگز به‌عنوان رئیس جمهوری موقت رخ داده است. فابننشال تایمز به نقل از یک فعال حقوق بشر در کاراکاس نوشت که سرکوب‌ها به شدت افزایش یافته و مقامات تلفن‌های مردم را بررسی می‌کنند تا ببینند آیا چیزی که بتوان آن را حمایت از اقدامات آمریکا تعبیر کرد، در آنها وجود دارد یا خیر. «همچنین گفته شده که «کولکتیوس» ها ایست‌های بازرسی در اطراف پایتخت برپا کرده‌اند. خیابان‌های شرق کاراکاس که پایگاه اپوزیسیون محسوب می‌شود در روزهای پس از دستگیری مادورو و تحت نظارت «کولکتیوس» های مسلح، عمدتاً خالی از جمعیت باقی مانده است. الجزیره در گزارشی می‌افزاید که در ونزوئلا احساسات متمایزی در خصوص سرنوشست کشورشان و ربایش مادورو وجود دارد. بر اساس این گزارش، فقط مردم ونزوئلا نیستند که در خصوص وقایع اخیر دچار احساسات دپواره شده‌اند، در آمریکا نیز نظرات متفاوت است. بر اساس نظرسنجی انجام‌شده، آمریکایی‌ها در حمایت از عملیات ارتش این کشور برای ربودن مادورو، دچار شکاف و دودستگی شده‌اند. نظرسنجی مشترک «رویتز/ایپسوس» نشان می‌دهد ۳۳ درصد از آمریکایی‌ها از ربودن مادورو حمایت می‌کنند؛ درحالی‌که ۳۴ درصد مخالفان آن هستند و ۳۲ درصد نیز نظری قطعی ندارند. این نظرسنجی حاکی از آن است که هواداران حزب جمهوری خواه و دونالد ترامپ، تمایل بسیار بیشتری به حمایت از این عملیات نظامی دارند؛ به‌طوری‌که ۶۵ درصد از آنها موافق این اقدام هستند. درحالی‌که این رقم در میان دموکرات‌ها تنها ۱۱ درصد و در میان افراد مستقل ۲۳ درصد است. در خصوص پرسش «چه کسی باید بر ونزوئلا حکومت

۳۵ کشور در فرانسه گردهم آمدند تا در مورد

تضمین‌های امنیتی به اوکراین تصمیم‌گیری کنند

پاریس؛ میزبان ائتلاف داوطلبان

دنیای اقتصاد: رهبران اروپایی

دیروز سه‌شنبه دور جدیدی از مذاکرات صلح اوکراین را در پاریس آغاز کردند؛ نشستتی که محور اصلی آن، بررسی تعهدات امنیتی برای این کشور در صورت برقراری آتش‌بس احتمالی با روسیه است. رهبران و نمایندگان ۳۵ کشور جهان در کاخ الیزه گرد هم آمدند تا در قالب نشستی موسوم به «ائتلاف داوطلبان» علاوه بر موضوعات امنیتی، درباره چگونگی نظارت بر آتش‌بس احتمالی و گام‌های عملی در صورت نقض آن توسط روسیه بحث و تبادل نظر کنند. در میان شرکت‌کنندگان نام استیونیکاف، فرستاده ویژه دونالد ترامپ، و جرد کوشر، داماد او، به چشم می‌خورد. میزبانان فرانسوی حضور این افراد را نشانه‌ای از تعهد آمریکا به طرح امنیتی اوکراین تلقی می‌کنند؛ آن‌هم پس از سالی پرتلاطم که در آن ترامپ رفتاری متغیر و گاه خصمانه نسبت به اروپا و اوکراین از خود نشان داده بود.

البته حضور مشاوران دولت ترامپ با پیچیدگی‌هایی نیز همراه بود؛ چراکه همزمان، حمله نظامی ایالات متحده به ونزوئلا و دستگیری نیکلاس مادورو، رهبر پیشین او، اقتدارگرایی این کشور، رخ داده است. اوکراینی‌ها در واکنش به این رویداد دچار دوگانگی شده‌اند: گروهی دستگیری مادورو را به‌دلیل اتحادش با روسیه جشن می‌گیرند و گروهی دیگر مداخله نظامی را محکوم می‌کنند. روسیه در این مذاکرات حضور ندارد و چشم‌انداز هرگونه آتش‌بس فعلاً دور از دسترس به نظر می‌رسد. ولودیمیر زلنسکی، رئیس جمهور اوکراین، نیز در روزهای اخیر با تردید بیشتری درباره مذاکرات صلح سخن گفته است. نشست دیروز ۱۱ ماه پس از آن برگزار می‌شود که اماوتول مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، در واکنش به سیگنال‌های ترامپ مبنی بر احتمال قطع حمایت اوکراین و فرانسه و تعامل مستقیم با روسیه، شتابان رهبران اروپایی را گرد هم آورد. این اقدام ترامپ، اروپایی‌ها را که جنگ در قاره خود را تهدید می‌جوید می‌دانند، در حاشیه قرار داده بود.

از آن زمان تاکنون، رهبران و فرماندهان نظامی اروپا بارها با یکدیگر دیدار کردند تا طرحی برای کمک به اوکراین جهت تضمین هرگونه آتش‌بس یا صلح با روسیه تدوین کنند. آنها درباره حمایت مالی و نظامی از ارتش اوکراین و در برخی موارد، اعزام نیروهای خود به اوکراین برای بازآوردن گی در برابر حمله روسیه گفت‌وگو کردند. زلنسکی و دیگر رهبران اروپایی همچنین تلاش‌های فشرده‌ای انجام داده‌اند تا رئیس‌جمهور آمریکا را با خود همراه کنند. این تلاش‌ها مسیر ناهمواری را طی کرده است. مکرون امیدوار است که گفت‌وگوهای دیروز سه‌شنبه روند را به پیش برده و منجر به تعهدات ملموسی برای حمایت از آتش‌بس در اوکراین شود که در نهایت با توافق نامه‌های رسمی پشتیبانی شود.

زلنسکی پس از دیدار دوجانبه با مکرون در روز سه‌شنبه گفت که دوهربر درباره تقویت دفاع نظامی اوکراین گفت‌وگو کردند. او در شبکه‌های اجتماعی نوشت: «دیپلماسی و کمک‌های واقعی باید دست در دست هم پیش بروند.» همچنین در دستور کار مذاکرات گروهی، بحث‌های فنی درباره چگونگی نظارت بر آتش‌بس احتمالی و تعریف دقیق نقض آن قرار دارد. با توجه به مرز گسترده میان روسیه و اوکراین و اهمیت جنگ‌های مدرن، بعید است که نظارت بر آتش‌بس عمدتاً توسط سربازان مستقر در زمین انجام شود. در عوض، احتمالاً از پهپادها و ماهواره‌ها استفاده خواهد شد.

در میان شرکت‌کنندگان مورد انتظار، ۲۷ رئیس‌دولت حضور دارند. از جمله این افراد می‌توان به زلنسکی، کر استارمر نخست‌وزیر بریتانیا، فریدریش مرش صدراعظم آلمان، مارک کارنی نخست‌وزیر کانادا و مته فردریکسن نخست‌وزیر دانمارک اشاره کرد؛ کسی که خود را در تیررس جاذبه‌های ترامپ برای تصاحب گرینلند، قلمروی نیمه‌مختار دانمارک یافته‌است.

بازداشت رئیس جمهور ونزوئلا افکار عمومی چین را دوپاره کرده است

سایه سقوط مادورو بر سر اژدها

نوشته شده بود: «ما از ترامپ برای دستگیری شی جین‌پینگ و آزاد کردن ۱/۴ میلیارد چینی استقبال می‌کنیم.» بعید است تصاویری از این دست در پلتفرم‌های چینی قابل مشاهده باقی بمانند. ونزوئلا جایگاه ویژه‌ای در فکر چینی‌ها دارد. سال‌ها، یکن ونزوئلا را به‌عنوان مدرکی ارائه می‌داد که نشان می‌داد چین می‌تواند به ایجاد یک نظم جهانی جایگزین مبتنی بر حاکمیت و همکاری بین کشورها بدون دخالت در امور داخلی یکدیگر کمک کند. این دیدگاه با پول پشتیبانی می‌شد. از اواسط دهه ۲۰۰۰، چین ده‌میلیارد دلار وام به ونزوئلا اعطا کرد، عمدتاً از طریق ترتیبات نفت در برابر وام.

منطق ساده به نظر می‌رسید: چین به انرژی نیاز داشت و ونزوئلا به پول نقد و حمایت سیاسی. این معاملات در آن زمان توسط رسانه‌های دولتی چین و تفسیرهای رسمی به‌عنوان معاملاتی موثر و مبتنی بر بازار به تصویر کشیده می‌شدند. هوگو چاوز مشارکت چین و ونزوئلا را به‌عنوان «الگوی» برای سایر کشورهای آمریکای لاتین توصیف کرد. ونزوئلا یک مطالعه‌موردی است که نشان می‌دهد چه اتفاقی می‌افتد وقتی حکومت استبدادی دچار رکود می‌شود، نهادها تهی می‌شوند و وفاداری سیاسی بر شایستگی غلبه می‌کند. در بحث‌های چینی، سوال صریح این است: آیا چین به ونزوئلا بعدی تبدیل خواهد شد؟ این چارچوب‌بندی در چند روز گذشته با مقاله‌ای از «لیوبو»، دانشمند علوم سیاسی با عنوان «چگونه یک ملت را نابود کنیم» که با ژانپ بسیاری یافت، تقویت شد. این مقاله که قبل از همه‌گیری کووید نوشته شد، ونزوئلا را نه به‌عنوان یک ناهنجاری، بلکه به‌عنوان هشدارى در مورد چگونگی تشدید شکست‌های حکومتی در طول زمان تلقی می‌کند. ترس از تبدیل شدن به ونزوئلا بعدی در طول سال گذشته تشدید شده است؛ زیرا رکود اقتصادی پیش روی چین کمتر خرابی و بیشتر ساختاری به نظر می‌رسد. ونزوئلا به‌نمادی از کشوری تبدیل شده است که در آن سیستم‌ها به تدریج از کار می‌افتند، کمبودها به روال تبدیل می‌شوند و عملکردهای اساسی دولت هرگز به‌طور کامل احیاناً نمی‌شوند.

آگهی دعوت به مجمع عمومی الکترونیکی جامعه مشاوران رسمی مالیاتی ایران (نوبت دوم)

بدینوسیله از اعضای محترم جامعه مشاوران رسمی مالیاتی ایران که کارت عضویت در یافت نموده اند دعوت بعمل می آید در سومین جلسه مجمع عمومی الکترونیکی جهت ارائه گزارش عملکرد و صورت‌های مالی سال ۱۴۰۳ و تصویب آن‌ها، تعیین میزان حق حضور در جلسات اعضای شورای عالی و با هدف مشارکت حداکثری اعضا، تداوم برگزاری مجمع عمومی آنلاین و همچنین برگزاری انتخابات اعضای جدید شورای عالی که رأس ساعت ۱۴ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۸ برگزار می‌شود به‌شرح ذیل شرکت نمایند:

۱-مهلت اعلام مشارکت اعضا از تاریخ درج این آگهی تا حداکثر پایان روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۶ می‌باشد تا براساس فرم ثبت نام مندرج در سایت جامعه «www.iactc.ir»، جهت ثبت نام برای حضور الکترونیکی اقدام نمایند.

۲-اعضای ثبت‌کننده در نوبت اول مجمع الکترونیکی نیز در صورت تمایل به حضور الکترونیکی در مجمع نوبت دوم، می‌بایست نسبت به ثبت نام مجدد اقدام نمایند.

۳-پس از احراز هویت مشارکت‌کنندگان، مراتب تأیید ثبت نام و متعاقب آن لینک و نحوه ورود به جلسه مجمع الکترونیکی از طریق شماره تلفن همراه اعلامی مثبتوب در سایت جامعه به آگاهی عضو ثبت نام‌کننده خواهد رسید.

جامعه مشاوران رسمی مالیاتی ایران

آگهی فراخوان عمومی شناسایی پیمانکار

مناقسه خاکبرداری و تسطیح زمین ناحیه WWT سایت پتروشیمی دهدشت (شماره ۰۰-۴۴-DPIC)

شرکت صنایع پتروشیمی دهدشت (سهامی عام) در نظر دارد نسبت به شناسائی پیمانکاران دارای حسن شهرت و واجد شرایط و توانمند جهت انجام عملیات خاکبرداری و تسطیح زمین از طریق ارزیابی کیفی متقاضیان و متعاقب آن تهیه لیست کوتاه مناقسه‌گران واجد صلاحیت جهت حضور در مناقسه خاکبرداری و تسطیح زمین ناحیه WWT سایت پتروشیمی دهدشت واقع در مجاورت شهرستان دهدشت در استان کهگیلویه و بویراحمد اقدام نماید.

متقاضیان برای ورود به فرآیند شناسائی و متعاقب آن ارزیابی کیفی می‌بایستی دارای شرایط ذیل باشند:

الف) دارا بودن گواهی نامه صلاحیت پیمانکاری معتبر حداقل پایه پنج رشته ساختمان و ابنیه یا راه و ترابری از سازمان برنامه و بودجه کشور.

ب) دارا بودن تجهیزات و ماشین‌آلات آماده به‌کار در منطقه.

ج) شرکت متقاضی می‌بایستی از شرکت‌های بومی و محلی و ثبت شده در استان کهگیلویه و بویراحمد باشد.

لذا از کلیه شرکت‌های بومی و محلی دارای شرایط فوق دعوت می‌شود حداکثر ظرف مدت سه روز پس از تاریخ درج نوبت دوم این آگهی در جراید و با ارائه معرفی نامه رسمی، جهت دریافت اسناد ارزیابی به دفتر کمیسیون معاملات این شرکت واقع در ضلع شمال غربی میدان شیخ بهائی، ساختمان رایان ونک، پلاک ۱۸، واحد ۳۰۷، کمیسیون معاملات شرکت صنایع پتروشیمی دهدشت مراجعه نمایند.

توضیح:

۱) ارسال مدارک توسط متقاضیان، هیچ گونه حقی را جهت حضور قطعی هریک از متقاضیان در مناقسه فوق‌الذکر ایجاد نخواهد کرد.

۲) این آگهی فراخوان عمومی برای شناسایی پیمانکاران واجد صلاحیت و یا مطالب مندرج در آن، هیچ‌گونه تکلیفی برای شرکت صنایع پتروشیمی دهدشت جهت برگزاری مناقسه ایجاد نخواهد نمود.

۳) مهلت ارسال اسناد ارزیابی کیفی تکمیل شده به‌همراه سایر مدارک مربوطه توسط متقاضیان، ده روز پس از مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی درنظرگرفته شده است.

۴) سایر شرایط مربوطه در اسناد ارزیابی کیفی درج شده است.

◀ درصورت نیاز به‌اطلاعات بیشتر متقاضیان می‌توانند با شماره تلفن ۸۶۰۹۲۹۸۸ (۰۲۱) تماس حاصل نمایند.

روابط عمومی شرکت صنایع پتروشیمی دهدشت **www.dpi-co.ir**